

tussen Duin & Dijk

Natuur in Noord-Holland. Jaargang 7 3 ● 2008

Nieuwsflits

● Gewone langhoornbij.
Foto: Margriet Louwen.

Langhoornbij op Texel

In mei 2007 heeft Michel van Adrichem langs de Mokweg bij Den Hoorn twee mannetjes van de gewone langhoornbij gevonden. Eén voedselzoekend op rode klaver, de ander dood op de weg. Er zijn twee eerdere meldingen van deze soort op Texel uit 1934 en 1938. Overige recente waarnemingen zijn alleen uit Zuid-Limburg en de omgeving van Nijmegen bekend. Mannetjes van de langhoornbijen hebben extreem lange antennes, langer dan hun lichaam.

De trek van ganzen prachtig in kaart gebracht door satellietzenders

Al enkele jaren volgt het onderzoeksinstituut Alterra samen met de Duitse ganzenonderzoeker Helmut Kruckenberg de bewegingen van gemerkte kolganzen. Enkele duizenden zijn met halsbanden gemerkt, en een klein aantal nu met satellietzenders. Daarmee kunnen we de ganzen nauwkeurig volgen, ook in gebieden waar geen netwerk van vrijwillige halsbandaflezers is zoals in België, Nederland en Duitsland. Kijk op www.natuurkalender.nl waar de ganzen zich nu bevinden.

Proefschrift Hans Schekkerman

Op 26 mei 2008 is de Noord-Hollandse bioloog Hans Schekkerman gepromoveerd op grutto's. In zijn proefschrift toont hij aan dat de kuikenoverleving van de

grutto's te laag is. Al het beheer weet de vrije val van grutto's niet te stoppen. In 1975 waren er 120.000 paar grutto's, in 2005 minder dan 40.000. Op 'gewoon', commercieel grasland vliegt maar één jonge grutto uit op elke zeven broedparen. Op grasland met grutto-beheer vliegen bijna twee keer zoveel kuikens uit. Toch is dat nog minder dan de helft van de jonge aanwas die vereist is om de grutto-stand gelijk te houden, laat staan weer te doen groeien. Daarvoor is behalve laat maaien, een gevarieerde, open grasmat nodig, in plaats van een dichtbegroeid biljartlaken van gras. Volgens Hans Schekkerman is dit onhaalbaar in de almaar intensievere veehouderij. Hij pleit er voor het geld te besteden aan de beste weidevogelgebieden en die zonder winstoogmerk te beheren voor weidevogels. Alleen dan kunnen we grutto's houden. Het proefschrift heet 'Precocial Problems' en is als PDF te vinden op www.kenniscentrum-weidevogels.nl en uiteraard op de site van Alterra.

Houden noordse woelmuizen van brak?

De polder Westzaan herbergt een bijzondere erfenis van brak laagveen, het oorspronkelijke ecosysteem uit de tijd dat de Zuiderzee het midden van het Noord-Hollandse veenweidegebied nog regelmatig overstroomde. Bij hoog tij werd brak water ingelaten in het

boezemstelsel van de polders. Zo is een gebied ontstaan dat overgangen laat zien tussen zoete en zoute milieus. Dat maakt het uniek, in Nederland en in Europa. Door verzoeting van het water staat de unieke flora en fauna, waar de noordse woelmuis toe behoort, onder druk. De noordse woelmuis komt buiten Nederland nergens voor en het is voor ons dan ook een belangrijke verantwoordelijkheid om te zorgen dat deze soort in ons land kan blijven voortbestaan. Gedeputeerde Staten van Noord-Holland heeft in mei besloten het oppervlaktewater in delen van de polder weer brakker te maken, met name in het Guisveld, de Reef en het Westzijderveld. Om daar de effecten van te meten, wordt een monitorsysteem opgezet. Hieruit moet onder andere blijken in hoeverre de genomen maatregelen

● Noordse woelmuis. Foto: Jelger Herder.

● Grutto. Foto: Andrew George.